

Nr 77.

Av herr **Johansson** i Brånalt, om skrivelse till Kungl. Maj:t
angående införande av utförelsebevis å spannmål.

Jag har undertecknat en motion om utredning för åtgärders vidtagande för höjandet av jordbruket, bland annat genom uppförandet av spannmålslagerhus, men jag anser, att om spannmålslagerhus uppföras utan att de kompletteras med utförelsebevis' införande, skulle kvarnindustrien och spannmålshandlandena få skörda den största frukten av desamma uppförande, kanske i ännu högre grad än vad de gjort genom tullarna, varför jag för min del anser det vara av den största vikt för jordbrukets höjande, att vi i vårt land få infört utförelsebevis, så framt som lantbrukarna ej fränkännas rätt till erhållande av sin del i den fördel, som lagerhusens uppförande skulle medföra.

Spannmålstullar finnas för närvarande ej, men så fort normala förhållanden inträda, måste de åter träda i kraft och de äro i främsta hand avsedda att komma producenterna av spannmål till godo. Vi kunna ej beräkna, att vi skola få så mycket för vår spannmål som världsmarknadspriset plus tullarna, men vi ha rätt att fordra lika mycket som världsmarknadspriset plus omkring $\frac{3}{4}$ av tullen. Hur har det varit ställt i detta fall? Jo, högst sällan ha våra spannmålspris hållit sig vid detta belopp. Jag har t. o. m. sett exempel på, då priserna på råg varit högre i Danmark än i vårt land, trots vi haft höga tullar. Vad är anledningen? Jo, den är att söka i den sammanhållning, som äger rum mellan kvarnringarna och spannmålshandlandena. De både vilja och ha även skördat den största vinsten av spannmålstullarna, och på samma sätt skulle det gå, om vi finge spannmålslagerhus utan kombination med utförelsebevis.

Nu invändes, att vi i vårt land ej ha någon brödsäd att utföra. Ja, det är sant. Men det är väl ingen, som tror, att, om en person eller förening utfört ett parti spannmål till utlandet, de skulle uraktlåta att begagna sig av den rätt, som innehavandet av utförelsebeviset tillerkände dem, att tullfritt få införa det parti spannmål, som skulle dragit lika hög tull som det parti som utförts.

Komma nu jordbrukarna att tillerkännas rätt att få sina produktionskostnader betäckta och därutöver skälig produktionsvinst, som även från socialdemokratiskt håll framhölls av herr Rydén från Malmö i årets remissdebatt, så måste medges, att konsekvensen fordrar, att vi även få infört minimipriser på våra produkter, då maximiprisvägen redan beträffs. Jag anser, att ej någon av dessa vägar är lycklig att gå, varföre man bör undvika att beträda dem så länge som möjligt, men jag anser det nödvändigt, att något göres med första möjlighet för att begränsa kvarnringarnas och spannmålshandlandenas ensambestämmanderätt, då det gäller vårt pris på spannmål. Jag för min del tror, att ett av de bästa och säkraste medlen för att hålla våra spannmålspriser i jämnhöjd med världsmarknadspriset plus omkring $\frac{3}{4}$ av tullen, ligger i införandet av utförselbevis.

Med hopp om att riksdagen ville beakta denna fråga, vill jag vördsamt föreslå,

att riksdagen ville besluta att ingå till Kungl. Maj:t med en skrivelse, vari begäres, att snar utredning måtte vidtagas angående införandet av utförselbevis å spannmål och därefter för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan giva anledning.

Stockholm den 26 januari 1916.

Nils Johansson.
